

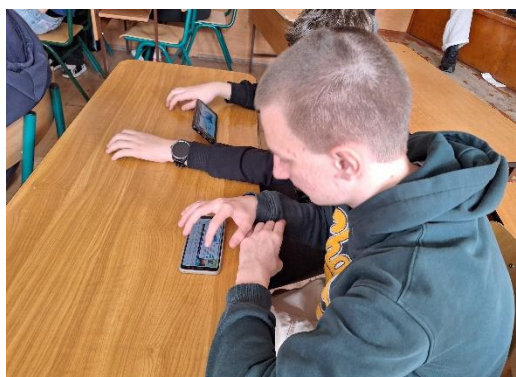
**Képes élménybeszámoló a Határtalanul! pályázat keretében tett
„Kirándulás a csodák és medvék földjén” című erdélyi barangolásunkról:
2026. június 12-16**

Előzmények:

Magyarság Háza: 2026 január 21-én voltunk a Magyarság Házában egy rendhagyó órán, ahol megtudtuk, mit is jelent a szórvány, milyen híres művészeink vannak, akik ma itt élnek Magyarországon, de külföldi magyaroktól származnak. Jót játszottunk a nagy méretű puzzle kockákkal is, élvezetes óra volt.

Előkészítő foglalkozás:

Április 15-én volt az előkészítő óra, amin röviden ismertettük Székelyföld történetét és földrajzát, megismerkedtünk néprajzával. Végignéztük leendő útvonalunkat, megbeszéltük az alapvető viselkedési szabályokat, amiket a buszon és a programokon követni kell. Végezetül megoldottunk néhány feladatot az Okos Doboz Határtalanul Barangoló feladatai közül. A foglalkozást az énekező terem énekkari dobogókkal ellátott végében tartottuk, mert csak ott fértünk el.

Nemzeti Összetartozás Napja:

A Nemzeti Összetartozás napján, június 4-én meghallgattuk a műsort, amit az iskolarádió keresztül adtak a nyolcadikosok, és aminek elkészítésében néhányan segítettünk.

Sajnos technikai probléma miatt az utazást el kellett halasztanunk. Alig találtunk megfelelő időpontot a sok év végi program miatt. Végül a június 12-16-ig lett a nyerő.

Az utazás: június 12-16.

Első nap: Budapest-Nagyvárad-Király-hágó-Torda-Tusnádfürdő

12-én, pénteken bepakoltuk a csomagjainkat, kitéttük a buszra a Határtalanul táblát, majd hajnali 5 órakor elindultunk. Mindenki álmos volt még, sokan aludtak a buszon.

Egy technikai szünetet követően átléptük a határt. Mivel már Románia is a Schengeni övezet tagja, ezért a határon nem ellenőrizték a papírjainkat, aminek azért örültünk, mert nem kellett várakozni. Első programpontunk a nagyváradi székesegyház meglátogatása volt, ami kívül-belül csudaszép. A Püspöki Palotát csak kívülről néztük meg, meghallgattuk a mesét az ablakok számáról, majd elkészült az első csoportkép

Indultunk is tovább, mert időre vártak minket a sóbányában. Azért még megálltunk Király-hágón, ahol ismét gyakoroltuk a csoportképben pózolást. Tordáig sok érdekeset megtudhattunk Csucsáról, Körösfőről és a bánffyahunyadi cigánypalotáról.

Időben értünk Tordára, ahol magyar nyelvű vezetést kaptunk. Megismerkedtünk a bánya múltjával, működésével, megvizsgáltuk a kiemelő szerkezetet, és kipróbáltuk a visszhangot. A végén még arra is maradt idő, hogy egyénileg fedezzük fel a bánya titkait, a tavat, a hidakat, a játszóteret.

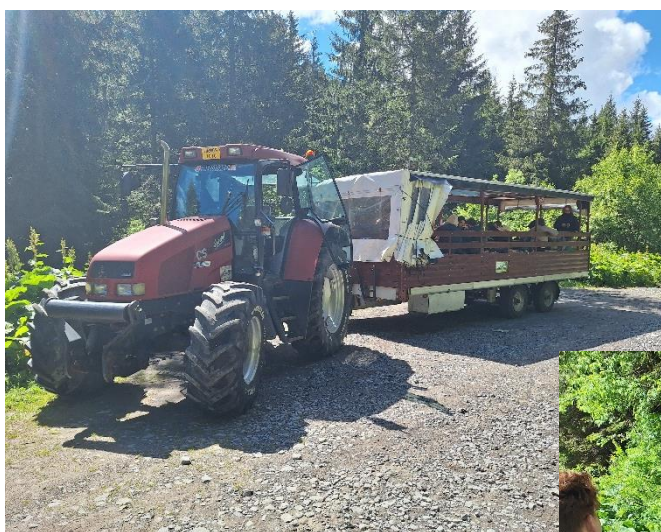
A bányából feljönni sem olyan egyszerű, a többség vállalta a sok lépcső megmászását felfelé is, mert a liftre igen sokat kellett várni.

Innen még hosszú út várt ránk Tusnádfürdőig, ahova este 10 óra felé érkeztünk jól elfáradva. A finom vacsora után gyorsan elaludtunk.

Második nap:

Tusnádfürdő-Szentegyháza-Madarasi-Hargita-Homoród-Máréfalva-Tusnádfürdő

Némi programcsere után második nap a Hargitára indultunk traktorral. Szentegyházán várt minket a traktor és vezetője, János, aki idegenvezetőként is funkcionált. Kb. félúton megálltunk egy hideg vízű forrásnál.

Izgalmas volt a traktor által vontatott utánfutón kuporogni, elkelt a dzseki meg a sapka, hideg szél fújt. Útközben csodáltuk a tájat és lestük a macit, hátha előbukkan valamelyik nem túl közeli bokorban. Ma jól elbújt, nem találkoztunk vele, sebj, hátha holnap!

A síközponttól már sétálva tettük meg az utolsó pár száz métert. Először távolinak tűnt a cél, de bő fél óra kitartó gyaloglás után fenn voltunk a csúcson! Szerencsénk volt az időjárással, az idén láttuk a kilátást! Tavaly és tavalyelőtt az esőben csak az

orrunkig láttunk. Azért a hegytetőn erősen fújt a szél.

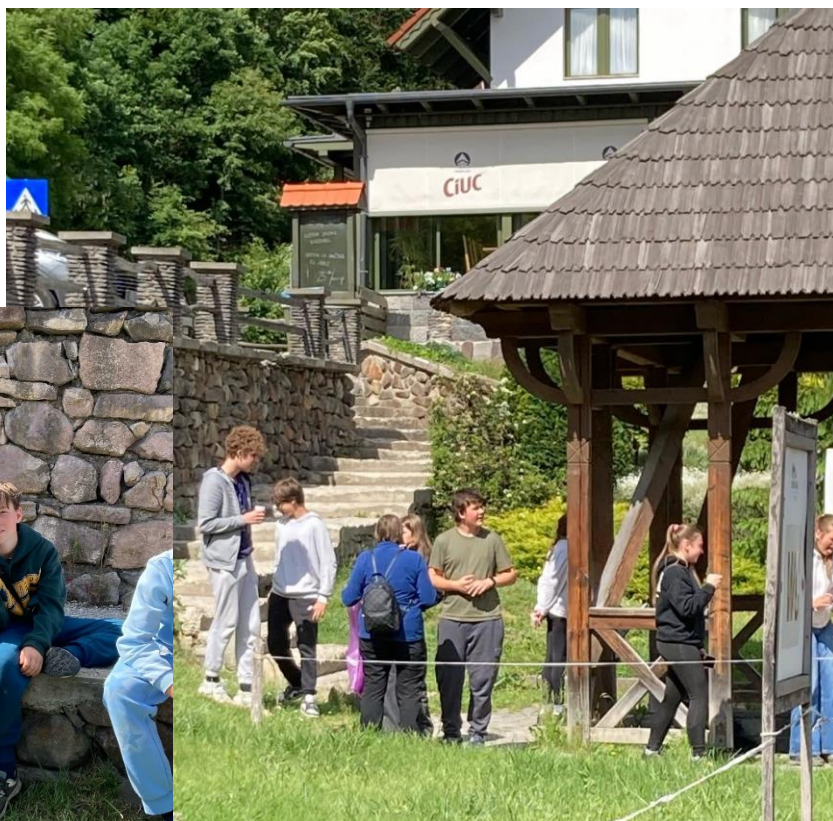

Fent a tetőn megnéztük a határkövet, megtudtuk, melyik volt az első kopjafa, és a kilátásban gyönyörködve kiderült, mi merre van. Visszaérve a menedékházhoz már várt ránk egy meleg tea vagy forró csoki, és a hintát is ki lehetett próbálni. Majd visszaszálltunk a traktor mögé kötött pótkocsiba, és újabb másfél óra zötykölődés után visszaértünk Szentegyházára.

A nap fennmaradó részében megkóstoltuk a Lobogó forrás vizét, ami savanykás-bubis borvíz. Hát, igen keveseknek ízlett, a többség fanyalgott tőle, és leöblítette a borvizet egy jégkrémmel.

Mai utolsó állomásunk Máréfalva volt, a székelykapuk települése. A faluban több, mint 90 kapu van, közülük sok festett és száz évnél is idősebb.

Megismerkedtünk a székelykapu főbb részeivel, építésével, szimbolikájával. Felnézve a meredek hegyoldalba, láttuk a Kőlikat, ahová régen a lakosság az ellenség elől tudott elbújni.

Vacsora után megemlékeztünk arról, hogy 6 éve kapott neves díjat szállasadónk, aki sokat tett Tusnádfürdő fejlődéséért. Sajnos vele nem találkoztunk, pedig számítottunk rá, hogy idén is jót mesél majd. Aztán lefotóztuk a szállásunk előtt lévő medve szobrot, Medve becenevű társunkkal.

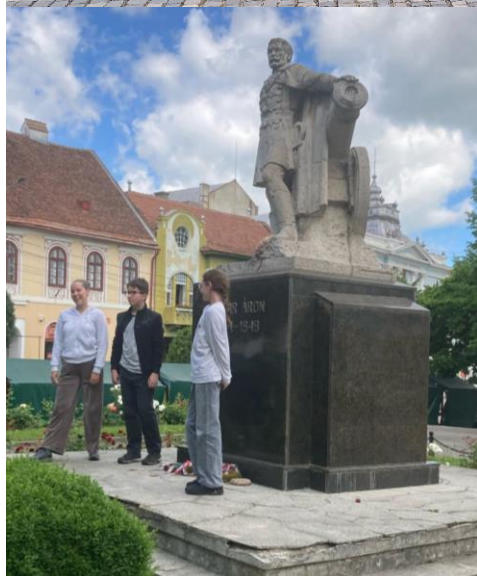
Harmadik nap:

Tusnádfürdő-Prázsmár-Kézdivásárhely-Apor lányok feredője-Mohos-Szent Anna-tó-Tusnádfürdő

Ezt a napot Prázsmáron kezdtük, szerettünk volna bemenni az erődtemplomban, de nem tudtunk vasárnap lévén. Így aztán körbesétáltuk, és megnéztük a helyi jellegzetességeket, az ortodox templomot, illetve a szász kőkerítéseket két kapuval, egy kicsivel és egy naggyal. Elválaszthatatlanok, mint két jóbarát.

Kézdivásárhelyen megismerkedtünk az udvarteres építkezéssel, amit a trapéz alakú főtérrel a maketten még jobban láthattunk. Aztán elhelyeztünk egy

koszorút Gábor Áron szobránál. A cukrászdát most kihagytuk, mert siettünk a Mohosba, meg amúgy sem volt nyitva.

Torja felé hagytuk el Kézdivásárhelyt, így átmentünk Erdély legnagyobb székelykapuja alatt, és nekivágtunk buszunk a Csomádnak. És akkor az út mellett végre megpillantottuk a várva várt macikat, anyamedvét három boccsal! Így buszból nagy élmény volt, de szembe találkozni velük nem szeretnénk.

A medvekaland után értünk fel az Apor lányok feredőjéhez, ahol mindig záptojásszag leng. Itt törnek fel azok a kénes, kénhidrogénes, timsós források, amiket a népi gyógyászat régóta alkalmaz.

Pont jó időben értünk a Mohos tőzegláphoz, és szerencsénk is volt, nem esett az eső, le tudtunk menni. A vezető elmesélte, hogyan is jött létre ez az egyedülálló képződmény. Megmutatta a jégkorból itt maradt növényeket. Megismerkedtünk a különös hatású mámorkával, a rovarfogó harmatfűvel, és a mérgező tőzegrozsmaringgal. Rövid úton mentünk be a lápba, és ugyanarra ki is, mert a környéken sok a medve.

Mohos után lesétáltunk a Szent Anna-tóhoz. Meghallgattuk a kialakulásának történetét, megcsodáltuk a hőmérsékleti inverzió következtében fordított növénytakarót, majd pihentünk egy kicsit a tóparton. Felfelé jövet elkapott minket egy futó zápor, de szerencsére hamar elállt.

Vacsora előtt még volt egy kis időnk, így sétáltunk egyet Hargita megye legkisebb városában, Tusnádfürdőn, és megnéztük a függőhidat. Ha már ott voltunk, ki is próbáltuk. Vacsora után pedig játszottunk egy jót, élő memóriát.

Negyedik nap:

Tusnádfürdő-Csíksomlyó-Madéfalva-Gyergyószentmiklós-Békás-szoros-Gyilkos-tó-Tusnádfürdő

Reggel Csíkszereda felé indultunk, külvárosában, Csíksomlyón álltunk meg megnézni a kegytemplomot. Ugyan kívülről fel van állványozva, de belülről nagyon szép. A templomban látható Babba Mária, mellette nagy királyaink szobra. Megismerkedtünk a templom és a Mária szobor történetével, és közelről is megcsodáltuk a szobrot. A templom környékén több jellegzetes buszmegálló tábla van, ezeket is megcsodáltuk.

Második megállónk Madéfalván volt, ahol megkoszorúztuk a madéfalvi veszedelem emlékművét. Megismerkedtünk történelmi háttérével, és megtudtuk, hogyan csángáltak el a csángók.

Az emlékműtől nem messze egy bekamerázott gólyafészek van. Gyarapítottuk biológiai ismereteinket is, megtaláltuk az interneten a webkamera képeit.

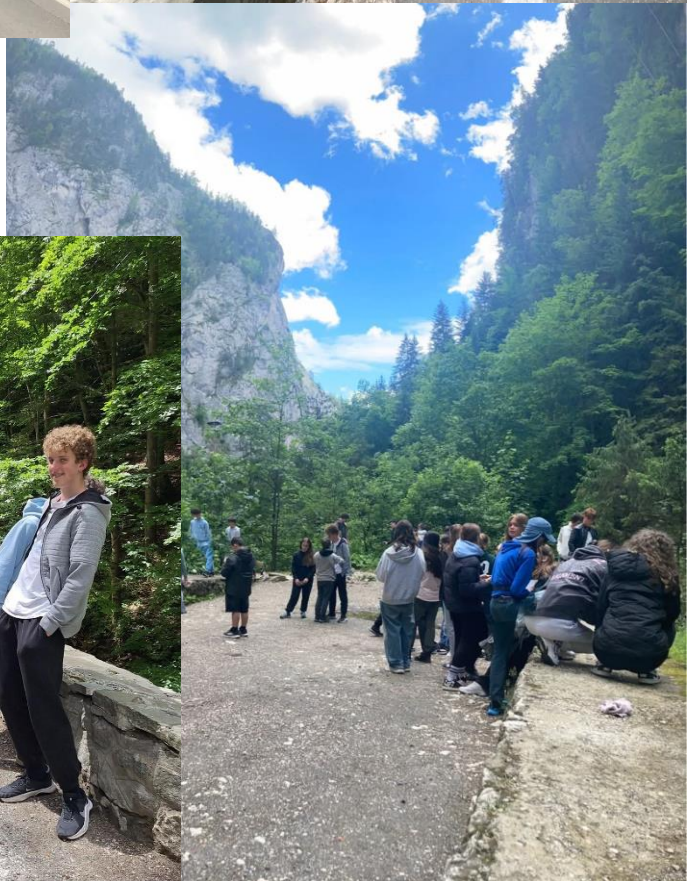
Innen hosszabb út következett, átvágtunk a Csíki-medencén, majd egy hágón át a Gyergyói-medencébe jutottunk. Gyergyószentmiklóson egy sajtmánufaktúrában jártunk, ahol sok mindent megtudtunk a szarvasmarhák életéről, tartásáról,

takarmányozásáról, és megnézhettük a sajtok megfordítását. Kaptunk kóstolót is, finom sajtot és joghurtot. Aki szeretett volna, vásárolhatott is, sőt, lehetett gyakorolni a tehénfejést is.

Innen utunk levezetett a Békás-szorosba, a Pokol kapuján át a Pokol tornácára jutottunk, majd beléptünk a Pokol torkába. Lefelé gyalogosan sétáltuk végig, majd visszafelé már busszal jöttünk. Csodás sziklafalak tárultak elénk.

A napot a Gyilkos-tónál zártuk, itt ettük meg jól megérdemelt kürtöskalácsunkat is.

Az utolsó estét egy kis vetélkedővel zártuk, ami az eltelt négy nap látnivalóiról szólt.

Ötödik nap:

Tusnádfürdő-Farkaslaka-Székelykeresztúr-Marosillye-Budapest

Utolsó nap korán indultunk, majd megálltunk Farkaslakán megnézni Tamási Áron sírját. Nem tervezett megálló volt, koszorúval nem készültünk, de mégis jó volt, hogy megemlékeztünk.

Aztán Székelykeresztúr felé vettük az irányt, megnéztük Petőfi körtefáját. Mivel közelgett a ballagás, itt próbáltuk el a ballagási verseket.

Utunk legutolsó állomása Marosillye volt, Bethlen Gábor szülőháza, ahol egy rendhagyó történelemórán vettünk részt. Nagyon érdekes volt az előadás és a feladatlap megoldása. Jó volt, hogy be lehetett öltözni korabeli ruhákba, és még egy kisfilmet is láttunk.

Este 9 órára értünk haza az iskolához fáradtan, de élményekkel teltlen.

Utazás után:

Lezáró foglalkozás:

Mivel már csak néhány nap volt hátra a tanévből, gyorsan, június 18-án tartanunk kellett a lezáró foglalkozást. Ezen az utazáson is volt munkafüzet, amit a tanulók nagyon rendesen, szépen ki is töltöttek. A zárón kapták vissza az ellenőrzött és értékelt munkafüzeteket. Fotók segítségével felidéztek az utazás pillanatait, értékeltük a tanulók viselkedését, valamint megbeszéltük, kinek mi tetszett legjobban.

